

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 201. Et induunt eum purpura. v. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

strum, glorificate eum, date gloriam ei & honorem, accingimini faccis, plorate super vos.

§. 201. Et induunt eum purpura. v. 17.

Irrisoriè quidem ista agunt incitati milites, attamen per hanc vestem reuera inauguratur Christus publicè Rex, ab ijs qui hætenus ei rebelles fuerant, nempe hominibus. Et cum hoc ipsum Dæmones agant per Homines, ipsi incautissimè regnum suum super Homines, in Paradiso occupatum transferunt & amittunt. Hic Quæstio occurrit quis eum induerit chlamyde, & post flagellationem, & coronationem suis iterum vestibus? Matthæus quidem habet fuisse tortores & carnifices dicens: Et postquam illuserunt ei exuerunt eum chlamydem, & induerunt eum vestimentis suis. Inuenio autem in reuelationibus S. Brigittæ l. i. c. 10. n. 7. Christum in flagellatione & post, item in monte Caluariz ante Crucem seu Crucifixionem sese in & exuisse textus enim sic habet loquente V. Matre, Deinde ductus ad Columnam personaliter se vestibus exiit, personaliter ad columnam manus applicuit, quas inimici sine misericordia ligauerunt. Alligatus autem nihil omnino operimentis habebat sed sicut natus est sic stabat, & patiebatur erubescentiam nuditatis suæ. Consurrexerunt autem inimici eius, qui fugientibus amicis suis vndique astabant, & flagellabant corpus eius, ab omni macula & peccato mundum. Ad primum igitur ictum, ego quæ astabam (in spiritu, scilicet) propinquius cecidi quasi mortua, & resumpto spiritu, vidi corpus eius verberatum & flagellatum vsque ad costas, ita vt costa eius viderentur. Et quod amarior erat, cum retraherentur flagella, carnes ipsis flagellis sulcabantur. Cumque filius meus totus sanguinolentus, totus sic laceratus stabat, vt in eo non inueniretur sanitas, nec quid flagellaretur, tunc vnus concitato in se spiritu quasiuit, nunquid interficietis sic eum iniudicatum? & statim secuit vincula eius. Inde filius meus induit se vestibus suis, tunc locum vbi stabant pedes filij mei totum repletum vidi sanguine, & ex vestigijs filij mei cognoscebam incessum eius, quo enim procedebat apparebat terra infusa sanguine, nec ipsi patiebantur vt se indueret sed compulerunt & traxerunt eum vt acceleraret. Cum autem duceretur quasi latro ipse filius meus exterfit sanguinem ab oculis suis. Cumque iudicatus esset imposuerunt sibi crucem portandam. At hæc de prima flagellatione verius accipienda videntur, quam de posteriore hac & coronatione.

Sed, Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradens in multitudine fortitudinis suæ! Ego qui loquor iustitiam & propugnator sum ad saluandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus & de gentibus non est vir mecum, calcavi eos in furore meo & concalcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea coinquinaui.

S 3

Nosse

Nosse desideras amica dilecti quam multipliciter eius iudumenta tunicata sint reperias, quantumque mysterij his obueletur? En quoties Regis tui chlamys rubenti flagrantique hoc colore imbuitur, vt tot mutatorijs adspectabilis, ardentius te in sui amorem alliciat, tuque etiam tandem compareas circumamicta varietatibus, pœnitentiæ, varietatibus virtutum & gratiæ Dei. Egredimini itaque filiæ Sion, & videte Regem Salomonem posteriorem & tanto priore meliorem, quanto vobis hic præ illo debet esse carior.

§. 202. *Et imponunt ei plectentes spineam coronam. v. 17.*

Coronarum vsus bonus, cum dantur Maiestatibus Imperiorum, & regnorum, cum virtuti, vt cum corona iustitiæ, fortitudinis &c. vt & aureola castitatis, Martyrij, doctrinæ in cœlis dari perhibentur à Theologis & in terra dantur Poëtis Laureæ, solemnitatiq; nuptiarum & similibus, vnde etiam illa gloriabatur, quæ dicebat, *tanquam sponsam decorauit me corona*. Malus vsus est coronarum cum dantur Veneri, voluptati, vt Sap. 5, narratur dictum: *Coronemus nos rosis*. Item cum dantur ad ignominiam vt hic, sed nullam spineam coronam datam vnquam legi quam hic, Christo Domino datam obseruo. Sed ipse coronari ita se permisit vt ex his, quasi vittis & fasciis, victima nostra intelligeretur. Circumligabantur enim olim & vittis ornabantur victimæ, forte ab ipsis vittis ira dictæ, quas alij à victis hostibus nuncupatas esse coniectant. Cur autem spinea corona? cogitemus quod ex decreto Gen. 3. *Spinæ & tribulos germinabit tibi terra* scilicet maledicta. Item vt impleretur figura Gen. 17. *Aries inter vepres harenus cornibus Christus Iesus substitutus*, pro immolando Isaac filio. reuera vt intelligeret mundus quantum Deus homines amaret, qui cum modo coronentur rosis postea coronandi spinis; ipse volens fortunam eorum emendare, modo illorum loco spinis voluit humillime coronari, vt postea sui coronarentur lilij & rosis.

Alta trahamus imo ex pectore suspiria, in lacrimas erumpant cuncta membra & omnes venæ nostræ, quod nos pœnarum istarum causa sumus. Colliquefcatur præ dolore cor nostrum totumque resoluatur in lacrimas quod Deum, quod Creatorem nostrum execrandis nostris sceleribus, tam dire coronauerimus. Enim vero hæ spinæ contextæ, quid aliud sunt quam crudelia nostra peccata quæ coaceruauimus? His quotidie venerandum Christi caput inclementer vulneramus multoque maiori cum dolore & contumelia afficimus, quam qui eum tempore passionis his pœnis excruciarunt. de illis enim scriptum est, si cognouissent eum, nunquam Do-
minum